

gelse til at lade præge og udsende mønter i særlige tilfælde. Der er herved i første række tænkt på nationale begivenheder, særlig inden for kongehuset. I sådanne tilfælde har det tidligere været nødvendigt at gennemføre en særlig lov for at tilvejebringe hjemmel for udsendelse af specialmønter.

De udsendte mønters antal, samt fordelingen af et eventuelt overskud ved salg af de pågældende mønter, forudsættes optaget på en bevillingslov.

Til § 3.

Ved møntloven af 1873 blev de før lovens ikrafttræden gældende mønter indkaldt og ugyldiggjort, medens de senere prægede og udsendte mønter ikke er blevet ugyldiggjort med undtagelse af ½-kronen.

Da det fremsatte lovforslag ikke tilsigter en ændring i det nuværende møntsystem, er det ikke tanken at indkalde og ugyldiggøre ældre mønter i større omfang, jfr. dog bemærkningerne til § 7.

Til § 4.

Ifølge lov om indenlandsk skillemønt af 1924 gælder visse beløbsmæssige begrænsninger i pligten til at modtage betaling i mønter. Da betaling af store beløb i skillemønt kan virke generende og måske være udslag af chikane, er det fundet rigtigt at bevare en vis begrænsning, der på baggrund af de nuværende mønters pålydende værdi foreslås fastsat til:

- 1) 50 kr. i mønter, der lyder på kronebeløb,
- 2) 5 kr. i mønter, der lyder på ørebeløb.

Til § 5.

Bestemmelsen er i det væsentlige en opretholdelse af reglerne i den hidtidige møntlovgivning.

Til § 6.

1. punktum svarer i det væsentlige til § 1 i lov nr. 288 af 31. maj 1918 om forbud mod smeltning eller anden omdannelse af skillemønt.

Til § 7.

Det er hensigten, at 1- og 2-øren indkaldes og ugyldiggøres som betalingsmiddel mand og mand imellem med udgangen af marts 1973, hvorefter afrundingsreglen ifølge det af handelsministeren fremsatte lovforslag træder i kraft 1. april 1973. Overfor statens kasser og Danmarks Nationalbank vil der blive fastsat et varsel på yderligere 3 måneder, således at vekslingsmuligheder gives.

Af ordensmæssige hensyn er det endvidere hensigten at indkalde og ugyldiggøre mønter, hvis pålydende værdi, vægt, diameter og materiale ikke er i overensstemmelse med de mønter, der fremstilles efter lovens ikrafttræden. Da disse mønter imidlertid må påregnes at have større samlerværdi end pålydende værdi, forventes den reelle inddragning af sådanne mønter at blive af meget beskedent omfang.

Til § 8.

Den kgl. Mønts produktion foregår allerede i dag i nær kontakt med Danmarks Nationalbank. For at skabe mulighed for forenkling af dette samarbejde og da tilsynet med en produktionsvirksomhed af denne art i øvrigt ikke skønnes at være en departemental opgave, foreslås det, at økonomi- og budgetministeren bemyndiges til at overføre Den kgl. Mønt og dennes opgaver af ren produktionsmæssig og administrativ karakter til nationalbanken.

Den foreslåede bestemmelse indeholder ikke bemyndigelse til at overføre de ministeren ved denne lov tillagte beføjelser, ligesom møntproduktionens omfang stadig vil blive fastsat ved de årlige finanslove.

Til § 9.

Bestemmelsen svarer til § 18 i lov nr. 213 af 4. juni 1965 om ændringer i forskellige lovbestemmelser om straf, konfiskation m. v.